

30 years ago

It sounds like a giant step back in the time when I decide to take you to the month of January 1977 with some 'Monitor Memories'. The Second Wednesday in January 1977 was an atrabilious day for Dutch Justice as well as for the late Samantha Dubois (Ellen Kraal) from Radio Caroline. She was asked to tell her own story of what happened when she was summonsed to appear before the Magistrates accused of broadcasting on Radio Caroline. So here once again in here own words, is the account of her experiences: 'I went to the court on the 12th of January in Amsterdam. I didn't have a lawyer because it's to expensive to pay.

Buster Pearson (Photo Theo Dencker)

There were three witnesses in the court to testify against me: ex crewmen Guenther the Cook, Derek the generator engineer and Jan, the sailor. The Dutch Court is really Micky Mouse. I am very ashamed of being of Dutch Nationality.

Why do I say that? Well, firstly there wasn't a jury. I pleaded not guilty. So the court called on of the witnesses, in that case it was Jan the sailor. The court asked him if he recognised me as being Samantha, alias Ellen Kraal broadcasting illegally on board the ship called the MV Mi Amigo. Well, much to my surprise Jan denied everything. He said that he never knew me. If that had happened in a British court the second witness would be called up. But the Dutch wankers just warned Jan that he was committing perjury and he could get up to six months imprisonment for going back on his word. I was found guilty and giving three weeks suspended sentence plus 200 pounds fine. The three week suspended sentence is for 2 years. So if I get caught within 2 years I go to jail for 3 weeks. Actually I'm going back to the ship. I haven't paid the fine, and I'm not planning to either which means 40 days imprisonment. The only reason why I was taken to court is because of the three above mentioned people signing a statement under oath that they were with me on the ship and saw me broadcasting in English.'

Samantha had certainly the courage of her conviction in those days. The late Buster Pearson wrote in 1977: 'Perhaps if there was more of here buccaneering spirit around the outlook for offshore radio would be a brighter one.' Sadly neither Buster Pearson nor Samantha are no longer with us. During the last two Radio Days spontaneity comes around when one or more of the guests are mentioning the

names of the people who are no longer with us, the names of Samantha and Buster Pearson should be there too the next time!

But there were more justice happenings in January 1977 as on the 27th a large crowd got together outside the Magistrates Court in Southend on Sea in Essex. Once again let's see what Monitor editor Buster Pearson told about the get together: 'They were free radio supporters who had arrived from all parts of the country to peacefully protest at the way the Home Office wasted public money and Police time by harassing harmless folk whose 'crime' is apparently treating persons on board the radio ship Mi Amigo as fellow human beings.'

What had happened on forehand in August 1976, was the work of a detective constable from the Police Headquarters Drugs Intelligence Section. His name was Gary Skull. He played a fool at everybody as he intended to go out to the radio ship Mi Amigo pretending he was an anorak like you and me still are in 2007. He talked with all the other people on the tender and told them he was a free radio fan with the name 'Simon Martin'. Oh man, what a mean man he was as he was testifying to his superiors – after coming back at the office – that he had seen the organiser of the trip handing over newspapers and mail over to the guys on the radio ship Mi Amigo. The organiser was Dave Hutson and the fake Anorak mentioned also that Dave was wearing a Caroline badge, which of course was promoting the station. This of course was forbidden by

the 1967 Marine Offences Act. So Dave was ordered for court and on January 27th 1977 and with him the owner of the ship, which went out to the Mi Amigo, appeared in Southend on Sea It was Arthur Ord, and old age pensioner and ex commando. Like the earlier case with Samantha neither one of those two felt they could afford a lawyer, as the fees for that were too high. Both pleaded 'guilty' to the charges laid against them. The next is what the newspaper 'Standard Recorder' had to say about the court case some days later(February 4th 1977):

'Pirate Radio Supporter Scuppered. Pirate Radio Supporter David Hutson was determined to keep Radio Caroline afloat. Not only did he supply the outlawed station's disc-jockeys with letters and newspapers but he organised boat trips to the MV Mi Amigo and even published an advertisement in the form of a Radio Caroline

badge. These were purchased by the passengers on a trip to the vessel. But Hutson, 27, a storeman of Sandon Road, Vange, got into deep water with this hobby, for his actions contravened the Marine etc Broadcasting Offences Act. And at the Southend Court last week, he was fined a total of 125 Pounds with 20 Pound costs. Boatowner Walter Ord, 68, of Brightlingsea, was fined a total of 125 Pounds with 20 Pound costs, also for supplying newspapers and letters to the ship. He had a former conviction for taking a passenger on the radio ship. The fines were met with gasps and groans from the public gallery, where Free Radio Supporters had gathered.'

Nice to see a small article appeared in a local newspaper, probably a weekly, days after the court case, almost 30 years ago from today. On the court case a certain Mr Orlando Pownall, appearing for Hutson, told the people in court it would become time that Independent Radio would become legal. Well there were already independent radio stations on land in Britain since 1973 with LBC as the 'numero uno'! Another negative speaker at the court was Miss Jeraine Roberts, for the director of Public Prosecutions, as she told the court that following an advertisement for boat trips to view the MV Mi Amigo, Gary Skull posed as a passenger aboard Ord's trawler. She said each of the 12 passengers bought a 15 p Radio Caroline badge, offered by Hutson. Alongside the Mi Amigo Hutson threw aboard passenger's requests for records, plus their newspapers and letters for those onboard. Of course the Police had to come in force and at the court case the attendees learnt that the Home Office officials boarded, in cooperation with the police Ord's trawler. Hutson's comment afterwards was good for a laugh way back in 1977 but also 30 years on: 'You can do burglary and get less. I don't see what we have done wrong'.

Well think about the time and money put into this court case, the money they were making out of the prosecutions, compared to the 'super de luxe' reception murderers and other criminals are getting then and now!

HANS KNOT

30 jaar geleden

Het lijkt een geweldige stap terug in de tijd door U mee terug te nemen naar de maand januari 1977, op de kop af dertig jaar. Maar wel met een herinnering die mezelf bijstaat als de dag van gisteren. Op de 2e woensdag in die maand vond er een rechtszaak plaats waarbij een veroordeling plaats vond middels de getuigenis van een aantal boordmedewerkers van de MV Mi Amigo. Een beschamende dag voor Ellen Kraal alias Samantha Dubois, maar ook vooral voor de drie personen die voorheen collega's van haar waren en tegenover de politie eerder belastende verklaringen over haar hadden afgelegd. Dit om zichzelf meer te kunnen vrijpleiten van uitgebreide berechting.

Samantha was door de rechter opgeroepen te verschijnen voor de rechtbank wegens het overtreden van de Nederlandse anti zeezenderwet van September 1974, waarin ondermeer vermeld stond dat het aan de bezitters van een Nederlands paspoort verboden is om deel te nemen aan uitzendingen van radiostations gevestigd in internationale wateren. Laten we eens kijken wat Samantha (Ellen Kraal) er destijds

zelf, enkele dagen later, over zei tegen Ronald C 'Buster' Pearson, destijds hoofdredacteur van het Engelstalige Monitor Magazine: 'Ik ging naar de rechtbank op 12 januari en wel die in Amsterdam is gevestigd. Ik besloot me erzelf te gaan verdedigen omdat het inhuren van een advocaat me voor deze zaak veel te veel geld kostte. Het bleek dat er in de rechtbank liefst drie getuigen waren opgeroepen om te verklaren dat ik als zijnde Samantha Dubois radiouitzendingen had verzorgd voor Radio Caroline aan boord van het zendschip MV Mi Amigo. Respectievelijk waren het alle drie bekenden van mij, namelijk oud collega's Guenther de kok, Derek de generator onderhoudstechnicus en Jan één van de bemanningsleden. Echt de Nederlandse rechtsspraak is een lachertje en ik schaam me ervoor de Nederlandse nationaliteit te bezitten. Allereerst maakt men er niet gebruik van een onafhankelijke jury. Ondanks eerdere verklaringen tegenover de politie stelde het bemanningslid Jan tijdens de rechtzitting mij nog nooit eerder te hebben gezien en dat hij mij dus ook niet als Samantha kende. Dit verbaasde me ten zeerste. Wanneer een dergelijke verklaring in het Brits Gerechtshof zou worden gegeven dan zou meteen de tweede getuige dienen te verschijnen om het voorafgaande te weerleggen. Maar nee, dit gebeurde niet. Jan werd slechts door de rechtbank verteld dat wanneer hij eventueel meeneed zou plegen er de kans zou zijn dat hij tot een gevangenisstraf van zes maanden zou kunnen worden veroordeeld. Maar daar bleef het, wat Jan betrof, verder bij.

Ikzelf werd veroordeeld tot een voorwaardelijke gevangenisstraf van drie weken en een proeftijd van twee jaren. Dus wanneer ik binnen twee jaren weer zal worden opgepakt mag ik die drie weken zitten. Maar om aan alle onduidelijk een eind te maken kan ik je stellen terug te gaan naar het zendschip. Ik zal de vastgekoppelde boete ook niet betalen, hetgeen betekent dat ik daarvoor ook nog eens veertig dagen het gevang in mag.

En dan te bedenken dat de enige reden, dat ik voor de rechter diende te verschijnen, de ondertekening van een verklaring onder ede, door eerder genoemd drietal, was. Zij hadden daarin verklaard tezamen met mij aan boord te hebben geleefd en dat ze me hadden gehoord terwijl ik uitzendingen in het Engels verzorgde.'

Samantha kwam dus in die dagen er heel eerlijk vooruit dat ze werd veroordeeld. Sommige anderen, die in die periode werden veroordeeld in Nederland, verstopten zich en kwamen ook nadien niet met een verklaring. Buster Pearson merkte nadien terecht op: 'Wanneer er meer van deze vooruitstrevende eerlijke persoonlijkheden binnen de zeezenderwereld zouden zijn, zou de toekomst voor de zeezenders zeker voorspoediger zijn. '

Jammer genoeg zijn noch Buster Pearson nog Samantha Dubois niet langer bij ons. Gedurende de laatste drie radiodagen in Amsterdam, werd tijdens de reünies, die plaatsvonden, telkens spontaan door één van de deelnemers namen opgenoemd van presentatoren, die niet meer met ons zijn. Jammer genoeg hoorden Buster en Samantha niet tot de genoemden, moge het de volgende keer wel gebeuren!

Meer actie

Maar de justitie was nog vaker actief in de maand januari 1977. Op de 27ste van die maand was er een aardige menigte samengekomen voor het gebouw van de rechtbank in South-end-on-Sea in het graafschap Essex. Het betrof een groep Vrije Radio Supporters, die uit alle delen van Engeland waren samengekomen om te

protesteren tegen de manier waarop de Home Office met geld van de belastingbetaler omging. Maar ook om de manier waarop de politie op schadelijke wijze haar tijd verknoeide middels de criminele behandeling van mensen die andere personen aan boord van de MV Mi Amigo als medemens behandelden.

Wat was er gebeurd?

De rechtszaak was het gevolg van een actie van een rechercheur van de afdeling Drugs Inspectie. Zijn naam was Gary Skull. Niet dat hij echt op zoek was naar drugs in augustus 1976, nee hij hield iedereen op een dag voor de gek door zich voor te doen als ultimate vrije radio supporter, met een tocht naar de Mi Amigo, en zich tegenover de mede vaarders als een joviale man op te stellen. Hij stelde zich zo nodig voor als Simon Martin. Wat een gemeen mannetje toch, dertig jaar later kan ik me er nog over opwinden.

Superieuren

Nadat hij terug was aan land ging onze 'Simon Martin' meteen naar het hoofdbureau van politie, waar hij was ter werk gesteld, en verklaarde onder zijn echte naam 'Gary Skull' wat hij die dag had meegemaakt. Zo verklaarde hij dat hij had gezien dat de organisator van de tocht naar de Mi Amigo kranten en documenten had overhandigd aan lieden aan boord van het zendschip de MV Mi Amigo, op dat moment in gebruik door zowel Radio Caroline als Radio Mi Amigo. De organisator was Dave Hutson, hetgeen terug te lezen was in de verklaring. Daarnaast stond er te lezen dat deze ook nog eens reclame maakte voor Radio Caroline middels het dragen van een badge. Ook dit was in de Marine etc Offences Act van 1967 omschreven als zijnde een wetsovertreding. Immers werd het betreffende station door het dragen van de button illegaal gepromoot.

Voorkomen

En dus werd Dave opgeroepen om op 27 januari 1977 te verschijnen. Hij was echter niet alleen want ook de eigenaar van het schip, die door Dave was ingehuurd voor de trip, diende voor de rechtbank van Southend on Sea te verschijnen. Het was Arthur Ord, een gepensioneerde ex commando. Zoals eerder met Samantha het geval was, hadden geen van de twee gedaagden voor verdediging via een advocaat gekozen, daar de tarieven voor het inhuren dermate hoog waren dat het voor beiden niet was te betalen. Ze stelden beiden schuldig te zijn aan hetgeen werd gesteld door de rechter. Een verslag van de rechtszaak was summier terug te vinden in de 'Standard Recorder' van 4 februari 1977.

Buiten de wet of binnen de wet

'David Hutson was ervan overtuigd mee te kunnen helpen aan het drijvende houden van Radio Caroline. Niet alleen verzorgde hij de deejays van kranten en brieven van luisteraars, maar hij organiseerde ook nog eens tochten naar de MV Mi Amigo om fans mee te nemen. Daarnaast adverteerde hij in de vorm van een Caroline Badge. Dezen werden aan boord van de tender verkocht aan medepassagiers. Maar Hutson, 27 jaar magazijnmedewerker wonende aan de Sandon Road in Vange, ging te ver met zijn hobby.

Wetsovertreding

De acties, door hem ondernomen, vielen allen binnen de overtredingsgrens van de Marine Offences etc. Act van 1967 en derhalve diende hij vorige week te verschijnen voor de rechtbank in Southend- on- Sea. Hij werd in totaal veroordeeld tot het

betalen van een boete van 125 Pond en 20 Pond aan gerechtskosten. Booteigenaar Walter Ord, 68 jaar en afkomstig uit Brightlingsea, werd veroordeeld tot het betalen van een boete van 125 Pond en 20 Pond aan kosten. Ook hij werd veroordeeld wegens het bevoorraden met kranten en brieven van de MV Mi Amigo. Al eerder was hij veroordeeld wegens het brengen van een persoon naar voornoemd zendschip. Op de publieke tribune, waar Vrije Radio Supporters een plaats hadden genomen, werden de veroordelingen met het nodige gegrom en gefluit begeleid.'

Huis aan huisblad

Leuk een dergelijk verslag te zien uit een locale krant, waarschijnlijk een wekelijks huis aan huisblad. Het artikel verscheen dus dagen na de rechtszitting en bijna dertig jaar geleden. Er kwam ook nog tijdens de rechtszitting een zekere Orlando Pawnall aan het woord, die namen Hutson ook het één en ander te vertellen had. Deze stelde ondermeer dat het tijd werd voor onafhankelijke radio, zonder invloeden van de staat. Vertaald betekende dit Independent Radio, een vorm van commerciële radio die er al sinds 1973, toen LBC als eerder ILR station met uitzendingen begon in London, al actief was.

Openbare aanklager

Uiteraard kwam er ook een woordvoerder namens de staat aan het woord via de openbare aanklager Miss Jeraine Roberts. Zei vertelde dat David Hutson was gedagvaard nadat hij door ambtenaren was gevolgd. Ze waren hem op het spoor gekomen nadat hij in een advertentie reclame had gemaakt voor boottrips naar het zendschip Mi Amigo. Ook stelde ze dat alle twaalf mensen, die een reisje hadden geboekt, een Caroline badge van Hutson hadden gekocht. Tevens verklaarde ze nogmaals dat eenmaal langzij het zendschip kranten en brieven en andere documenten waren overgegeven aan bemanningsleden aan boord van het zendschip. Tja en dat was dan reden genoeg om de politie in actie te laten komen.

Inzet en straf

Eenmaal in nationale wateren kwam de politie dan ook langzij en werden er verhoren gepleegd. De trawler werd bij aankomst in een haven verder met rust gelaten. Hutson's commentaar, nadat de veroordeling was uitgesproken, was in de rechtbank voldoende om het publiek aan het lachen te krijgen. Ook nu, dertig jaar later, heb ik er nogmaals om gelachen: 'Als je een flinke kraak pleegt krijg je zeker minder straf. Ik zie niet in wat we nu precies verkeerd hebben gedaan.' Denk maar eens na hoeveel geld erin is gestoken om te infiltreren binnen de zeezendersfans, de kosten van politieverhoor en de rechtszaak. Vergelijk dit eens met de daad die is gedaan en met de vaak luxe omstandigheden die heden ten dage aan plegers van strafbare feiten ter beschikking worden gesteld in Britse en Nederlandse gevangenissen.

HANS KNOT